

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8423200204
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2023:8423200204.1

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobcov: 1/ Y. K., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. J. - W.N., S. N. Č.. XXX, Česká republika, štátny občan ČR, 2/ S. M., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Z. Č.. XX, XXX XX Ľ., štátny občan SR, obaja právne zast.: Mgr. Maroš Ježík, advokát, Okružná 871/65, Stará Ľubovňa, žalovaný: W. Č., L.. Č., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. E. Č.. XXX/X, M.M. Z., 059 01, štátny občan SR, žaloba o určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia, t a k t o

rozhodol:

I. N a r i a d ť u j e toto neodkladné opatrenie:

Žalovanému u k l a d á zákaz odplatne alebo bezodplatne previesť vlastníctvo alebo zaťažiť alebo zriadiť vecné práva k nehnuteľnosti, pozemku vedenému ako parcela registra „. Č.. XXXX/X - orná pôda o výmere 995 m2 zapísaná na LV č. XXXX pre Okres: N., Obec: Ľ., Katastrálne územie: Ľ., a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/2/2023.

II. Žalovaný je p o v i n ň ý zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia v plnej výške k rukám právneho zástupcu Mgr. Maroša Ježíka, advokáta, so sídlom Okružná č. 871/65 Stará Ľubovňa 064 01 s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 03.02.2023 žalobcovia v 1. a 2. rade podali na tunajší súd žalobu, ktorou žiadajú, aby súd určil, že nehnuteľnosť, pozemok vedený ako parcela N. S. Č.. XXXX/X - orná pôda o výmere 995 m2 zapísaná na LV č. XXXX pre Okres: N., Obec: Ľ., Katastrálne územie: Ľ., patrí do dedičstva po poručiťoch Š. K., I.. XX.XX.XXXX, E.. XX.XX.XXXX, a N. K., L.. Z., I.. XX.XX.XXXX, E. XX.XX.XXXX, a to v celosti.

2. Žalobu dôvodí tvrdeniami, že ako výlučný vlastníak predmetného pozemku je v súčasnosti zapísaný žalovaný. Vlastníctvo k pozemku žalovaný mal nadobudnúť na základe kúpnej zmluvy V 1848/09 od svojich rodičov. Rodičia žalovaného vlastníctvo k pozemku mali nadobudnúť titulom vydržania tak, ako je to uvedené v notárskej zápisnici spísanej na Notárskom úrade JUDr. Igora Čabru zo dňa 14.09.1994 sp.zn. N 552/94, NZ 554/94. Podľa tejto notárskej zápisnice matka žalovaného W. Č. spolu s jej nebohým manželom F. Č. v roku 1960 kúpili pozemok, a to pôvodnú mpč. XXXX, neformálnou kúpnu zmluvou od pôvodnej pozemkníckej vlastníčky, pričom kúpený pozemok dobromyseľne a nerušene užívali ako vlastníky od roku 1955. Tieto skutočnosti sa nezakladajú na pravde. Rodičia žalovaného pôvodnú mpč. XXXX, ktorá je v súčasnosti vedená ako parcely N. S. Č.. XXXX/X a č. XXXX/X, nikdy neužívali. Pozemok vedený ako pôvodná mpč č. XXXX v pozemkníckej vložke č. XXX pre k.ú. Ľ., bol v roku 1945 predmetom konfiškácie. Následne bol pridelovou listinou, Výmerom o vlastníctve pôdy č. 5429/49 zo dňa 07.04.1949, pridelený právnym predchodcom žalobcov, poručiťom Š. K. a jeho manželke N. K., ktorí pozemok dali do užívania manželom Š., ktorí ho užívali od roku 1965 do roku 2001. Pozemok

nebol predmetom dedenia po právnych predchodcoch žalobcov. Žalobcovia v 1. a 2. rade sú ich jedinými potomkami (syn a dcéra).

3. Zo strany žalovaného teda nikdy neboli splnené podmienky pre nadobudnutia vlastníctva k predmetnému pozemku. Nakoľko však žalovaný je v súčasnosti zapísaný ako výlučný vlastník pozemku, jediná možnosť pre žalobcov domôcť sa dedičských práv je v dodatočnom dedičskom konaní po obnovení pôvodného zápisu na liste vlastníctva v prospech právnych predchodcov žalobcov Š. K. a N. K., čím je daný naliehavý právny záujem žalobcov na podanej žalobe. Žalobca v 1. rade sám podal v roku 2010 na tunajší súd žalobu o určenie, že predmetný pozemok patrí do dedičstva po jeho rodičoch Š. K. a N. K.. Konanie sa viedlo pod sp.zn. 3C 89/2010. Rozsudkom zo dňa 03.10.2011 súd žalobe vyhovel a určil, že predmetný pozemok patrí do dedičstva po jeho rodičoch. Súd v rozhodnutí skonštatoval, že právní predchodcovia žalovaného nemohli pozemok získať titulom vydržania, a nemohli ho preto ani v roku 2009 kúpnu zmluvou previesť na žalovaného. Na základe odvolania podaného žalovaným Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 12Co 5/2012-93 zo dňa 10.04.2012 žalobu zamietol, avšak iba z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie v konaní, v ktorom žalobcami mali byť všetci zákonní dedičia poručiťelov ako nerozluční spoločníci. Žalobcovia v 1. a 2. rade ako jediní zákonní dedičia nebohých Š. K. a N. K., sú obaja žalobcami v tomto konaní. Tým je odstránený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie vytknutý odvolacím súdom v konaní vedenom pod sp.zn. 3C 89/2010. Skutkový a právny stav vo veci sp.zn. 3C 89/2010 odvolací súd pritom nijako nemenil.

4. Právny základ žaloby žalobcovia odôvodnili poukazom na ust. § 123, § 126 ods. 1, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1 a § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a § 175x ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

5. Spolu so žalobou žalobcovia v 1. a 2. rade podali na tunajší súd aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým navrhli, aby súd do doby právoplatného rozhodnutia o žalobe v merite veci zakázal žalovanému pozemok predať, inak odplatne alebo bezodplatne previesť, alebo ho zaťažiť alebo zriadiť k nemu akékoľvek vecné práva (vecné bremena, nájomné práva, predkupné práva). Návrh odôvodnili tak, že neodkladné opatrenie poskytne ochranu porušenému alebo ohrozenému právu a vytvorí situáciu pre efektívne využitie procesných mechanizmov slúžiacich na to, aby sa pokračovalo v konaní bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, bez toho, aby sa v konaní nedosiahol výsledok, ktorý už neovplyvní hmotnoprávne postavenie strán. Neodkladným opatrením žalobcovia sledujú zaistenie nároku a majetkových hodnôt. Neodkladné opatrenie zabráni vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu právnej pozície žalobcov. Vylúči vznik nenávratného stavu v právnych vzťahoch strán. Žalobcovia osvedčili predloženými listinami svoj nárok uplatnený žalobou. Neodkladné opatrenie nezasiahne bezdôvodne do práv žalovaného. Vzhľadom na skutočnosť, že ohľadne zmeny vlastníctva k predmetnému pozemku prebiehajú už vkladové konania pod č. V 59/2023, V 61/2023 a V 99/2023, ktorými sa zmarí účel tohto konania, resp. vystane potreba upraviť žalobu o ďalších účastníkov na strane žalovaných, čo by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania, žalobcovia osvedčili skutočnosti nevyhnutné pre vydanie navrhovaného neodkladného opatrenia.

6. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) Civilného sporového poriadku neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami,

9. Podľa § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúču a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa § 329 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Podľa cit. právnej úpravy Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie ako formu civilného procesného zabezpečovacieho prostriedku môže súd nariadiť na návrh pred začatím konania, počas konania, a aj po jeho skončení. Civilný sporový poriadok pre nariadenie neodkladného opatrenia

predpokladá dva dôvody, a to buď potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán alebo obavu, že bude ohrozená exekúcia. Osobitnej povahy tohto procesného zabezpečovacieho inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie. Súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Dokazovanie v zmysle § 185 a nasl. Civilného sporového poriadku súd nevykonáva (pre krátkosť času ani zvyčajne nemôže). Pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, prípadne aj z obsahu žaloby vo veci samej, ak bola podaná, a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom alebo žalobou vo veci samej osvedčené. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu iba osvedčovania, tzn. spravdepodobňovania najvýznamnejších pre rozhodnutie relevantných skutočností.

12. Základnými predpokladmi nariadenia každého neodkladného opatrenia podľa Civilného procesného poriadku, ktoré súd musí vždy skúmať, sú: osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), osvedčenie, že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovateľom že navrhovaným neodkladným opatrením nebude vytvorený nenávratný právny stav, že právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Žalobcovia sa žalobou v merite veci domáhajú určenia, že pozemok parcela N. S. Č.. XXXX/X - orná pôda o výmere 995 m² vedená na LV č. XXXX pre Okres: N., Obec: L., Katastrálne územie: L., patrí v celosti do dedičstva po ich rodičoch, Š. K., I.. XX.XX.XXXX, E. XX.XX.XXXX, a N. K., I.. XX.XX.XXXX, E. XX.XX.XXXX. Ako subjekt na strane žalovanej označili žalovaného s odôvodnením, že zápis vlastníctva k predmetnému pozemku dnes svedčí žalovanému.

14. Z aktuálneho výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že na tomto LV je v súčasnosti vedená parcela v zastavanom území obce, a to parcela registra „ Č.. XXXX/X - orná pôda o výmere 995 m² (ďalej už len „ Č.. XXXX“ a „predmetný pozemok“). Ako výlučný vlastník pozemku je v súčasnosti zapísaný žalovaný. Ako „Titul nadobudnutia“ vlastníctva žalovaným sú uvedené listiny, a to Kúpna zmluva V 1848/09-438/09, rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 3C 89/2010 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co 5/2012-93 (Z 1312-380/12). V časti „Poznámky“ sa nachádza zápis o začatí konania o žalobe vo veci samej sp.zn. 4C 2/2023.

15. Z úmrtných listov Matričného úradu Kežmarok predložených žalobcami a dedičského spisu tunajšieho sp.zn. 4D 572/2004 vyplýva, že Š. K., I.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom N., Z. XX, zomrel dňa XX.XX.XXXX. Jeho pozostalá manželka N. K., L.. Z. I.. XX.XX.XXXX, bytom L. Z. XX, zomrela dňa XX.XX.XXXX. Podľa osvedčenia o dedičstve vydaného notárom JUDr. Stanislavom Dugasom ako súdnym komisárom dňa 14.02.2005 sp.zn. 4D 572/2004, Dnot 11/2005, v dedičskej veci po neb. N. K., L.. Z., obaja žalobcovia sú zákonnými dedičmi poručiťky (syn a dcéra). Obaja dedičstvo po poručiťke pozostávajúce z poľnohospodárskej pôdy v k.ú. L. neodmietli. Podľa osvedčenia predmetom dedenia po poručiťke N. K. nebol predmetný pozemok.

16. Na základe uvedených skutočností súd pre účely rozhodnutia o navrhovanom neodkladnom opatrení považoval za dostatočne osvedčené, že žalobcovia v 1. a 2. rade a žalovaný sú vecne legitímovaní na civilné sporové konanie o určenie, že predmetný pozemok patrí do dedičstva po právnych predchodcov žalobcov, Š.G. K., I.. XX.XX.XXXX, zomrelom XX.XX.XXXX, a N. K., I.. XX.XX.XXXX, zomrelej XX.XX.XXXX. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nebolo úlohou súdu prejedukovať záver vo veci samej, teda, či predmetný pozemok skutočne patrí do dedičstva po týchto poručiťoch (v konečnom dôsledku tak ani záver o prípadnej existencii naliehavého právneho záujmu žalobcov na podanej žalobe v zmysle ust. § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku). Skutočnosti rozhodné pre tieto závery budú predmetom dokazovania v konaní o žalobe vo veci samej. Súd nateraz vychádzal z listín predložených žalobcami spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, a to z výpisu z pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. L., podľa ktorého v tejto vložke bola, o.i., vedená aj mpč. XXXX - roľa o výmere 3061 m². Na tejto vložke je vyznačené, že išlo o konfiškát podľa nariadenia SNR č. 104/1945 Sb.n. o konfiškovaní a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa v znení nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR.

Žalobcovia tiež predložili výmer vydaný Povereníctvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy podľa nariadenia č. 104/1946 Sb.n SNR o vydávaní výmerov o vlastníctve pôdy pridelené podľa nariadenia č. 104/1945 Sb.n. SNR v znení nariadenia č. 94/1946 Sb.n. SNR zo 07.04.1949, spolu s výkazom skonfiškovaných a pridelených nehnuteľností. Podľa týchto listín do vlastníctva poručiteľov Š. K. a N. K. boli v roku 1949 pridelené nehnuteľnosti v k.ú. L., o.i., aj mpč. XXXX o výmere 3061 m². Preto súd nárok žalobcov uplatnený žalobou vo veci samej pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení považoval za dostatočne osvedčený. Nie však za preukázaný tak, ako to tvrdia v návrhu žalobcovia.

17. Tu súd len poznamenáva, že pokiaľ žalobcovia poukazujú na rozhodnutia vydané v súdnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn 3C 89/2010, podľa obsahu spisu sp.zn. 3C 89/2010 Okresný súd Kežmarok výrokom I. rozsudku zo dňa 03.10.2011 č.k. 3C 89/2010-58 na návrh žalobcu v 1. rade proti žalovanému síce určil, že predmetný pozemok patrí do dedičstva po poručiteľoch, a to každému v 1 v pomere k celku. Rozsudok však v tejto časti bol rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.04.2022 č.k. 12Co 5/2012- 93 zmenený tak, že žaloba bola v tejto časti zamietnutá. Podľa odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu dôvodom zamietnutia žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie v konaní, nakoľko jeho účastníkmi neboli všetci dedičia (len žalobca v 1. rade), ktorí v takomto konaní tvoria nerozlučné spoločenstvo (§ 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016). Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nijako nezaoberal posúdením existencie alebo neexistencie práva medzi účastníkmi. Súdy tak v tomto konaní záväzne neposúdili existenciu právneho vzťahu, ktorý bol predmetom žaloby (porovnaj napr. uznesenia NS SR sp.zn. 2Cdo 105/2003 zo dňa 27.11.2013 (R 15/2005), sp.zn. 7Cdo 26/2010 zo dňa 14.09.2011, sp.zn 8Cdo 185/2019 zo dňa 28.10.2020, a pod.).

18. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia žiadali, aby súd do doby právoplatného rozhodnutia o žalobe v merite veci zakázal žalovanému pozemok predať, inak odplatne alebo bezodplatne previesť, alebo ho zaťažiť alebo zriadiť k nemu akékoľvek vecné práva (vecné bremena, nájomné práva, predkupné práva). Bolo na žalobcoch, aby tvrdili a osvedčili také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy vyššie uvedených osvedčených právnych pomerov strán do doby rozhodnutia o žalobe vo veci samej (princíp opodstatnenosti). Bolo na žalobcoch, aby tiež osvedčili, že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia žalovanému objektívne možno dosiahnuť efektívnu ochranu ich práv, ktorých sa domáhajú v merite veci (princíp efektívnosti). Žalobcovia návrh dôvodili vytvorením situácie pre efektívne využitie procesných mechanizmov slúžiacich na to, aby sa pokračovalo v konaní bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, a bez toho, aby sa v konaní nedosiahol výsledok, ktorý už neovplyvní hmotnoprávne postavenie strán. Ďalej, zabránením vzniku a rozširovaniu škody, inej ujmy alebo zhoršovaniu ich právnej pozície a vylúčením vzniku nenávratného stavu v právnych vzťahoch strán. Poukázali pritom na vkladové konania vedené na katastrálnom úrade pod č. V 59/2023, V 61/2023 a V 99/2023, ktorými sa podľa ich názoru zmaril účel konania o žalobe v merite veci, resp. vyvstane potreba upraviť žalobu o ďalších účastníkov na strane žalovaných, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania.

19. Podľa internetového výpisu z LV č. XXXX zo dňa 02.02.2023 predloženého žalobcami spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a internetového výpisu z LV č. XXXX z času rozhodovania súdu dňa 02.02.2023 boli už na LV v časti „A. Majetková podstata“ vyznačené tri plomby, a to plomby na základe vkladových konaní prebiehajúcich pod č. V - 59/2023 (kúpna zmluva), V - 61/2023 (kúpna zmluva) a V - 99/2023 (zmluva o zriadení obmedzení alebo zrušení vecného bremena), a v časti „ B. Vlastníci a iné oprávnené osoby z práva k nehnuteľnosti“ jedna plomba na základe vkladového konania prebiehajúceho pod V - 90/2023 (zmluva o zriadení obmedzení alebo zrušení vecného bremena). Podľa výpisu zo dňa 02.02.2023 v tom čase v časti „Poznámky“ nebol žiadny zápis. Podľa výpisu z LV z času rozhodovania súdu, okrem uvedených štyroch plomb, v časti „Poznámky“ už je zapísaná poznámka o začatí súdneho konania o žalobe žalobcov v merite danej veci sp.zn. 4C 2/2023 (P 31/2023- 53/2023). V čase rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení teda prebiehajú štyri konania o povolenie vkladu, v rámci ktorých sa rieši zmena zápisu práv k predmetnému pozemku s tým, ktorá zmeny ešte neboli vykonané. Žalobcovia tak pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení osvedčili, že žalovaný v čase rozhodovania súdu už reálne nakladal s právami k predmetnému pozemku (uzatvoril dve kúpne zmluvy a zmluvu o zriadení obmedzení alebo zrušení vecného bremena), a že kataster nehnuteľnosti v čase rozhodovania súdu rozhoduje o zmene zápisu na LV v prospech tretích osôb, ktoré nie sú stranami konania o žalobe v merite veci. Nakoľko na LV je v čase rozhodovania súdu zapísaná aj poznámka o začatí súdneho konania v merite danej veci sp.zn. 4C 2/2023, súd sa najprv

zaoberal účinkami tejto poznámky na právne postavenie žalobcov, a to z pohľadu ochrany ich nároku uplatneného v konaní vo veci samej.

20. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych práv iných práv v aktuálnom znení (ďalej už len „Katastrálny zákon,“) kataster nehnuteľností (ďalej len "kataster") je geometrické určenie, súpis a popis nehnuteľností. Súčasťou katastra sú údaje o právach k týmto nehnuteľnostiam, a to o vlastníckom práve, záložnom práve, vecnom bremene, o predkupnom práve, ak má mať účinky vecného práva, ako aj o právach vyplývajúcich zo správy majetku štátu, zo správy majetku obcí, zo správy majetku vyšších územných celkov, o nájomných právach k pozemkom, ak nájomné práva trvajú alebo majú trvať najmenej päť rokov (ďalej len "právo k nehnuteľnosti").

21. Podľa § 5 ods. 3 Katastrálneho zákona poznámka je úkon okresného úradu, ktorý je určený na vyznačenie skutočností alebo pomeru vzťahujúceho sa na nehnuteľnosti alebo na osobu a ktorý nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam.

22. Podľa § 38 ods. 1 Katastrálneho zákona poznámka vyjadruje skutočnosti, ktoré obmedzujú oprávnenie vlastníka nakladať s nehnuteľnosťou, alebo informuje o nehnuteľnosti alebo o práve k nehnuteľnosti.

23. Podľa § 39 ods. 1 Katastrálneho zákona okresný úrad zapíše poznámku na základe oznámenia súdu alebo iného štátneho orgánu alebo na návrh oprávneného podľa osobitných predpisov alebo účastníka súdneho konania alebo iného konania.

24. Podľa § 39 ods. 2 Katastrálneho zákona okresný úrad vyznačí v katastri poznámku aj o tom, že hodnovernosť údajov katastra o práve k nehnuteľnosti bola spochybnená.

25. Podľa § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

26. Podľa § 36a ods. 3 Katastrálneho zákona ak je na vykonanie záznamu predložené súdne rozhodnutie, ktoré v dôsledku ďalšej právnej zmeny nie je záväzné pre osobu zapísanú v katastri, okresný úrad záznam nevykoná a o vydaní súdneho rozhodnutia zapíše do katastra poznámku na dobu dvoch mesiacov od jej zápisu. Okresný úrad zároveň vyzve toho, komu svedčí právo k nehnuteľnosti podľa súdneho rozhodnutia, aby v uvedenej dvojmesačnej lehote podal na súde žalobu o určení práva k nehnuteľnosti.

27. Podľa § 36a ods. 4 Katastrálneho zákona počas vyznačenia poznámky podľa odseku 3 okresný úrad nemôže vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktorých sa súdne rozhodnutie týka, rozhodnúť o povolení vkladu alebo vykonať záznam. Po podaní žaloby o určení práva k nehnuteľnosti na súd okresný úrad zmení poznámku podľa odseku 3 na poznámku o začatom súdnom konaní.

28. Poznámka je úkon správy katastra, ktorý je určený na vyznačenie skutočností alebo pomeru vzťahujúceho sa na nehnuteľnosti alebo na osobou. Konkrétne účinky jednotlivých poznámok nevyplývajú priamo z Katastrálneho zákona. Nevyplývajú ani z jeho vykonávacej vyhlášky č. 461/2009 Z.z. (ďalej už len „Vyhláška č. 461/2009 Z.z.“) alebo spravovacieho poriadku (vyhláška Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 534/2001 Z.z.). Tieto účinky vyplývajú z právnych predpisov, ktoré kreujú právne inštitúty a skutočnosti zapisujúce sa následne formou poznámky do katastra. Zo znenia cit. ustanovenia § 38 Katastrálneho zákona iba vyplýva (a v praxi sa aj vžílo) delenie poznámok na obmedzujúce a informatívne. Takéto delenie je uvedené aj v ust. § 29 od. 1 a 2 Vyhlášky č. 461/2009 Z. z., ktorá obsahuje dispozitívne ustanovenia s uvedením niekoľkých príkladov. V zásade možno konštatovať, že obmedzujúca poznámka informuje o skutočnosti, že existuje dôvod, ktorý bráni povoleniu vkladu, a jej dôsledkom je prerušenie konania o návrhu na vklad až do zániku obmedzenia, príp. zamietnutie vkladu. Medzi obmedzujúce poznámky sa radí, o.i., aj poznámka zapísaná na základe uznesenia súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým sa zakazuje nakladať s nehnuteľnosťou (upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania a pod.). Informatívna poznámka len informuje o nehnuteľnosti alebo práve k nehnuteľnosti,

nemá vplyv na konanie o povolení vkladu, a ani na iné katastrálne konania. Môže mať však iné právne následky priznané právnymi predpismi. Medzi informatívne poznámky patrí napr. poznámka zapísaná na základe oznámenia o začatí súdneho konania, o začatí vyvlastňovacieho konania, o začatí výkonu záložného práva, o začatí dobrovoľnej dražby a pod. (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR sp.zn. 6Sžo 221/2008 zo dňa 17.06.2009 a ďalšie).

29. Špecifickými poznámkami sú poznámky o spochybnení hodnovernosti údajov katastra podľa cit. ust. § 39 ods. 2 Katastrálneho zákona, poznámky o prebiehajúcom súdnom konaní podľa § cit. ust. 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a poznámky podľa cit. ust. § 36a ods. 3 a 4 Katastrálneho zákona. Poznámka podľa cit. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku má za následok, že výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti. Cit. ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak rozširuje okruh osôb viazaných rozhodnutím o určení práva k nehnuteľnosti vymedzený ust. § 1 ods. 1 Katastrálneho zákona. Avšak iba v prípade, ak návrh na vklad bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola už zapísaná informatívna poznámka o začatí súdneho konania. Účinky obmedzujúcej poznámky podľa § 39 ods. 2 Katastrálneho zákona (poznámka o spochybnení hodnovernosti údajov katastra) nie sú v zákone špecifikované. V praxi však okresné úrady odmietajú povoliť vklad, ak je pri danej nehnuteľnosti táto poznámka vyznačená. Poznámka podľa § 36a ods. 3 a 4 Katastrálneho zákona obmedzuje okresný úrad v tom smere, že nemôže vykonať záznam alebo povoliť vklad k dotknutým nehnuteľnostiam.

30. V čase rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení je na LV č. XXXX zapísaná informatívna poznámka o začatí súdneho konania v merite prejednávanej veci sp.zn. 4C 2/2023. Táto poznámka síce nemá vplyv na už prebiehajúce vkladové konania, avšak ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku s ňou, za splnenie hypotézy tejto právnej normy, spája právne účinky spočívajúce v tom, rozhodnutím o určení práva k nehnuteľnosti, za ktoré súd považuje aj rozhodnutie o určení, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva poručiteľa, budú viazané aj tretie osoby, ktorých sa týkajú návrhy na povolenie prebiehajúcich, príp. aj všetkých ďalších, vkladových konaní. Súd pre účely rozhodnutia o predmetnom neodkladnom opatrení však nemohol považovať za osvedčené, že hypotéza tejto právnej normy je naplnená, a že poznámke o začatí súdneho konania o žalobe v merite prejednávanej veci P 31/2023 je možné priznať právne účinky predpokladané ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa výpisu z LV č. XXXX zo dňa 02.02.2023 (deň pred podaním žaloby) predloženého žalobcami je zrejmé, že v tom čase na LV táto poznámka zapísaná ešte nebola. V tom čase však už prebiehali všetky štyri vkladové konania, tzn., že v tom čase už boli podané všetky štyri návrhy na vklad. Cit. ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozširuje okruh osôb viazaných rozhodnutím o určení práva k nehnuteľnosti iba v prípade, ak návrh na vklad bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností už bola zapísaná informatívna poznámka o začatí súdneho konania. Podľa skutočností osvedčených v konaní o takýto prípad sa v prejednávanej veci nejedná. Preto súd pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení vychádzal zo stavu, že informatívna poznámka o začatí súdneho konania P 31/2023, zapísaná v súčasnosti na LV č. XXXX, nemá právne účinky predpokladané ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku, tzn., že rozhodnutie súdu v merite veci nebude záväzné aj pre tretie osoby, ktorých sa prebiehajúce vkladové konania týkajú, príp. ďalšie tretie osoby.

31. Cit. ust. § 228 ods. 2 Civilného sporového poriadku je obdobným ustanovením ako bolo ust. § 159a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinného do 30.06.2016 (ďalej už len „Občiansky súdny poriadok“), zavedené zákonom č. 384/2008 Z.z. s účinnosťou od 15.10.2008. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z. účelom zavedenia tohto ust. § 159a v spojení aj s § 44a do Občianskeho súdneho poriadku bolo: „Ako keby bolo pravidlom v sporoch o nehnuteľnosti, že sa predmetná nehnuteľnosť viacnásobne prevádza a dotknutej osobe sa komplikuje proces naturálnej reštitúcie. Súdna prax potvrdzuje značne sťažené poskytovanie spravodlivosti najmä v súvislosti s ustálením okruhu pasívne legitimovaných osôb. Nebýva ničím výnimočným, že ešte v ten istý deň, ako sa uplatní právo na súde proti osobe, ktorá je v katastri evidovaná ako vlastníčka veci, dôjde k prevodu na iné osoby. Už v starom práve bol pritom mechanizmus, ktorý pri publicite pozemkovej knihy (Grundbuch) oveľa účinnejšie chránil tak osoby domáhajúce sa ochrany na súde, ako aj osoby ktoré uzatvárali zmluvy s nepoctivými predávajúcimi. Rozsudok o právach k nehnuteľnosti sa bez ďalšieho vzťahoval nielen na účastníkov konania, ale aj na osoby, ktoré napriek vyznačenému údaju o vedení súdneho konania v pozemkovej knihe, uzavreli zmluvy o prevode nehnuteľnosti. Vzhľadom na zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet (nikto nemôže na iného previesť viac

práv, než má sám), síce podľa platnej právnej úpravy je možné v niekoľkých sporoch sa nakoniec domôcť aj definitívnej ochrany, ale ide niekedy až o niekoľkoročný vyčerpávajúci stav právnej neistoty vyplývajúci z absolvovania viacerých súdnych konaní. Navrhovaná právna úprava výrazne zjednoduší právne postavenie skutočného vlastníka veci...“. Nová právna úprava teda sledovala poskytnutie procesnej ochrany jednak postaveniu skutočného vlastníka nehnuteľnosti, aby nemusel vyvolávať ďalšie súdne konania po úspešne ukončenom spore, prípadne rozširovať žalobu o nový predmet sporu a o ďalších žalovaných (porovnaj napr. rozhodnutie NS SR z 20. decembra 2017, sp.zn. 8 Cdo 26/2016). Jednak aj osobám, ktoré uzatvárali zmluvy s nepoctivým predávajúcimi. Priniesla však súčasne aj následky prezumované hmotným právom, a to spravidla vo forme nedobromyseľnosti tretej osoby, pokiaľ sa nehnuteľnosť, ktorá je predmetom súdneho konania, počas konania previedla. Tam potom platí nevyvrátiteľná domnienka vedomosti tejto tretej osoby o skutočnostiach zapísaných v katastri nehnuteľnosti (tzn. zásada formálnej publicity katastra nehnuteľnosti). Nie je pritom rozhodujúce, či sa táto osoby reálne s poznámkou aj oboznámila. Stačí, že mala objektívnu možnosť zistiť, že o vecnom práve k nehnuteľnosti prebieha súdne konanie.

32. V prejednávanej veci poznámka o začatí súdneho konania P 31/2023 neposkytuje žalobcom ako subjektom, ktorí pre účely rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení dostatočne osvedčili vlastníctvo svojich právnych predchodcov k pozemku, právnu ochranu pred už prebiehajúcimi zmenami zápisu v prospech tretích osôb. Procesnú ochranu skutočného vlastníka nehnuteľnosti pred niekoľkoročným vyčerpávajúci stavom právnej neistoty vyplývajúci z absolvovania viacerých súdnych konaní, pred sťažiením jeho procesného postavenia v súdnom konaní v dôsledku potreby rozhodovania o zmene žaloby alebo účasti v konaní, sledujú však aj cit. ust. Civilného sporového poriadku upravujúce nariadenie neodkladných opatrení. Podľa súdnej praxe potrebnosť neodkladného opatrenia spravidla vyplýva z osvedčenia skutočností, že neodkladné opatrenie zabezpečí dosiahnutie účelu civilného súdneho konania v konkrétnej veci, tzn. že vytvorí situáciu pre efektívne využitie procesných mechanizmov, aby sa v konaní pokračovalo bez porušovania a ohrozovania práva, o ochranu ktorého sa žiada, bez toho, aby sa nedosiahol výsledok, ktorý už neovplyvní hmotnoprávne postavenie strán. Ďalej, tiež aby sa zabránilo zhoršovaniu právnej pozície žalobcov do tej miery, že by sa im neoplatilo už uchádzať o konečnú súdnu ochranu v konaní v merite veci. Alebo ak neodkladné opatrenie vylúči vznik nenapraviteľnej alebo ťažko nahraditeľnej škody alebo inej ujmy.

33. Žalobou v merite veci sa žalobcovia domáhajú určenia, že predmetný pozemok patrí do dedičstva po ich právnych predchodcoch (rodičoch), ktorí zomreli v roku 1987 a 2003. Napriek tomu, že v súdnej praxi sú pomerne bežné konania, v ktorých sa žalobca ako dedič domáha určenia, že určitá nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiteľovi, tieto žaloby spôsobujú v súčasnosti značné aplikačné problémy. Najmä v posledných rokoch nie je názorová jednotnosť súdov v otázke samotného predmetu konania iniciovaného takouto žalobou. Názorové rozdiely medzi súdmi sa týkajú toho, k akému časovému okamihu sa má určovací výrok rozsudku súdu v týchto prípadoch viazať. Záver v tejto otázke je potom významný aj pre rozhodovanie súdu o neodkladnom opatrení, spočívajúcom v zákaze nakladania s nehnuteľnosťou osobe zapísanej v čase rozhodovania súdu o takejto žalobe ako jej vlastníka, o ktoré ide aj v prejednávanej veci. Preto súd aj pre účely rozhodovania o predmetnom neodkladnom opatrení považoval za potrebné uviesť, že podľa judikátu NS SR R 32/2011, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2011 (uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 154/2010 zo dňa 16.12.2010), na ktorý následne nadväzuje celá rada ďalších rozhodnutí NS SR: „V konaní o žalobe, ktorou sa dedič domáha určenia, že určitá vec patrí do dedičstva po poručiteľovi, ide o posúdenie, či poručiteľ bol v čase smrti vlastníkom tejto veci. Navrhované určenie sa tu vzťahuje k okamihu smrti poručiteľa a okolnosti, ktoré nastali po tomto okamihu nemôžu mať vplyv na rozhodnutie súdu,.. V prípade takéhoto vymedzenia predmetu konania iniciovaného dedičom po smrti poručiteľa k doposiaľ v dedičskom konaní neprejednanej nehnuteľnosti, je potom irelevantná okolnosť, či po smrti poručiteľa (teda aj počas súdneho konania o žalobe) dôjde alebo nedôjde k prevodu nehnuteľnosti na tretie osoby, a neodkladné opatrenie spočívajúce v zákaze prevodu nehnuteľnosti žalovaným počas súdneho konania tak nemá žiadne opodstatnenie.

34. Aj keď v prípade judikátu R 32/2011 ide o zásadné rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, ktoré má svoje určité ratio, odborná verejnosť a súdna prax v posledných rokoch poukazuje na už skoršie rozhodnutie NS SR, a to najmä uznesenie sp.zn. 1Cdo 26/2007 zo dňa 16.12.2008, v ktorom NS SR už pred vydaním judikátu R 32/2011 riešil otázku predmetu konania pri žalobe o určenie, že vec patrí do dedičstva po poručiteľovi (s ktorým sa NS SR v judikáte

R32/2011 nijako nevyporiadal), a v ktorom NS SR skonštatoval: „Nemožno napokon obísť, že výrok rozsudku, ktorým sa navrhovateľ domáha určenia, že určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi, plne rešpektuje úpravu zakotvenú v § 80 písm. c/ O.s.p. (porovnaj dikciu tohto ustanovenia: „či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je“), t.j. vyhovuje zákonnej podmienke, že určovací žaloba musí zodpovedať právnemu vzťahu, resp. právu v prítomnom čase, t.j. stavu v čase vyhlásenia rozsudku (podľa § 154 ods. 1 O.s.p. je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia). Iné je, že ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. sa netýka hmotnoprávných predpisov, ktoré vznik, zmenu alebo zánik práv či povinností viažu na určitý okamih. Dovolací súd sa aj z tohto dôvodu nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu, podľa ktorého by bol prípustný len taký určovací návrh, na základe ktorého by súd rozhodol o vlastníctve poručiteľa ku dňu jeho smrti. Takýto výrok s určovaním do minulosti sa javí na rozdiel od výroku, že určité veci patria do dedičstva po poručiteľovi, ako nepriliehavý, resp. nie zodpovedajúci úprave zakotvenej v § 80 písm. c/ O.s.p.“. V súlade s týmto rozhodnutím je tiež aj skoršia judikatúra NS ČR, porovnaj napr. rozsudok NS ČR sp.zn. 20Cdo 1897/1998 zo dňa 14.12.2000 (R 61/2001).

35. Judikát NS SR R 32/2011 však prehodnotila už aj judikatúra Ústavného súdu SR, a to predovšetkým z pohľadu práv tretích osôb a zbytočných ďalších súdnych konaní, ktoré vyvoláva konanie o určenie, že vec patrí do dedičstva v ponímaní judikátu R 32/2011, podľa ktorého súd sa v ňom zaoberá iba okolnosťami, ktoré nastali do smrti poručiteľa. Podľa rozhodovacej praxe vychádzajúcej z uvedeného judikátu NS SR R 32/2011 je totiž postup taký, že dedičia sa musia najprv žalobou domôcť určenia, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po ich poručiteľovi v civilnom sporovom konaní, v ktorom hoci pasívne legitimovaným subjektom je v tom čase aktuálne zapísaný vlastník nehnuteľnosti, súd sa okolnosťami jeho nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti po smrti poručiteľa nezaobera. Potom musí dôjsť k dodatočnému prejednaniu dedičstva po poručiteľovi, v ktorom sa nijako neprihliada na nadobudnutie práv treťou osobou. A až následne na základe rozhodnutia o dodatočnom prejednaní dedičstva dedičia získajú aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti proti osobe, ktorá mala nadobudnúť vlastníctvo po smrti poručiteľa. Je preto otázne, či tomu postupu nemožno predísť. Práve k tomuto sa vyjadril Ústavný súd SR v náleze sp.zn. I.ÚS 151/2016 zo dňa 03.05.2017 (a to konkrétne aj vo vzťahu k judikátu R 32/2011) nasledovne: „20. Pokiaľ ide o ústavnoprávne posúdenie sťažnosti sťažovateľov, ústavný súd síce vidí rozdiel medzi konaním o určenie vlastníctva a konaním o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, v oboch prípadoch však ide o obdobné určovacie žaloby, v ktorých podľa názoru ústavného súdu musia byť uvedené princípy ochrany dobrej viery dobromyseľného nadobúdateľa chránené rovnakým spôsobom. Inak povedané, úvahy krajského súdu podporené staršími judikatórnymi závermi najvyššieho súdu (sp. zn. 3 Cdo 154/2010, sp. zn. 3 Cdo 29/2010) vo svetle preferovaného princípu ochrany dobrej viery dobromyseľného nadobúdateľa neobstoja. Ak má totiž mať určovací žaloba okrem iného aj preventívny charakter (má predchádzať ďalším sporom), nemožno vidieť rozumný dôvod na to, aby sa otázka dobrej viery nadobúdateľa, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastník, neskúmala v konaní o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiteľovi, a aby všeobecné súdy v podstate umelo predžovali stav právnej neistoty a nútili strany do podávania ďalších (zbytočných) žalôb, v ktorých by sa táto otázka následne riešila. Navyše, aj rozhodnutie o takomto určení musí deklarovať existenciu právneho vzťahu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia podľa § 154 ods. 1 OSP (teraz § 217 ods. 1 CSP). Pokiaľ taký právny vzťah už neexistuje, nemôže mať ani návrh na určenie, že veci patria do dedičstva po zomrelom poručiteľovi, úspech“.

36. Obdobne, podľa nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 549/2011 zo dňa 16.03.2016: „16. Ústavný súd z hľadiska poskytnutia ústavnoprávnej ochrany musí tak postaviť na rovnakú úroveň vlastnícke právo pôvodného vlastníka a nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti novým nadobúdateľom na základe jeho dobrej viery. Tým sa dostávajú do vzájomnej kolízie obidve ústavné hodnoty - princíp ochrany dobrej viery ďalšieho nadobúdateľa (princíp dobrej viery, dôvery v akty štátu a právnej istoty v demokratickom právnom štáte) a princíp ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (princíp nemo plus iuris ad alium transfere potest quam ipse habet, t. j. nikto nemôže previesť na iného viac práv, než koľko sám má). Pokiaľ však nemožno zachovať maximum z oboch základných práv (čo platí aj pre tento prípad), treba prihliadnuť na princíp všeobecnej spravodlivosti, keď je nutné zvažovať všeobecné súvislosti tohto typu kolízie základných práv, ako aj individuálne okolnosti konkrétneho rozhodovaného prípadu. Vyššie riziko má niest' nedbalý vlastník než nadobúdateľ v dobrej viere, pretože tento nie je schopný sa nijako dozvedieť o tom, ako vec opustila vlastníkovú sféru a dostala sa na list vlastníctva prevodcu po zákonom určenom správnom (katastrálnom) konaní.

37. Súd tak pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení v prejednávanej veci v súlade s ústavnou judikatúrou vychádzal z toho, že pre konanie o žalobe v merite prejednávanej veci sú rozhodné aj okolnosti, ktoré nastali po smrti poručiteľov, teda po roku 1987, resp. 2003. A preto aj pre účely rozhodnutia o neodkladnom opatrení považoval za potrebné zvažovať aj dôsledky prípadných zmien týchto okolností, a to ako z procesného hľadiska, tak aj z hľadiska ich dôsledkov prezumovaných hmotným právom. Súd prisvedčil žalobcom, že v prípade prevodu vlastníctva k predmetnému pozemku zo žalovaného na tretie osoby, dôjde nie len k značnému sťaženiu procesnej pozície žalobcov v konaní o žalobe v merite veci a predĺžení celého súdneho konania, ale môže dôjsť aj k zmareniu účelu celého konania. Tretie osoby, na ktoré žalovaný podľa prebiehajúcich vkladových konaní už predmetný pozemok kúpnymi zmluvami previedol, nie sú nijako súčasným právnym stavom ovplyvnené a nevzťahujú sa na ne ani hmotnoprávna prezumpcia nedobromyseľnosti (vzhľadom na neexistenciu poznámky o začatí súdneho konania v čase podania návrhov na vklady). V prípade povolenia prebiehajúcich vkladov (príp. aj ďalších vkladov) vznikne žalobcom nie len potreba v konaní o žalobe v merite veci riešiť okruh pasívne legitimovaných osôb a vykonať zmeny žaloby vo vzťahu k ďalším nadobúdacím titulom a ich právnym dôsledkom (nové rozhodujúce skutočnosti), ale môže súčasne dôjsť aj k významnej zmene hmotnoprávneho postavenia strán sporu. Neodkladné opatrenie tak zabráni zhoršovaniu celkovej právnej pozície žalobcov v konaní o žalobe v merite veci samej, nakoľko vytvorí situáciu pre efektívne a hospodárne pokračovanie v konaní o podanej žalobe bez ohrozenia alebo porušenia práv žalobcov, o ochranu ktorých žiadajú. Zároveň zabezpečí, aby nedošlo k stavu, ktorý nenávratne ovplyvní hmotnoprávne postavenie strán sporu tak, že žalobcom sa už neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Tiež zabráni tomu, aby nedošlo k prípadnej inej škode alebo ujme na právach žalobcov (zaťaženie nehnuteľnosti zriadením rôznym vecných práv). Súčasne poskytne aj ochranu tretím osobám pred prípadným uzatvorením zmlúv s nepoctivým predávajúcim a s tým súvisiacou hrozbou vznikom škôd.

38. Ako uviedol ústavný súd, v danom prípade môže dôjsť ku kolízií dvoch ústavných hodnôt, a to vlastníckeho práva pôvodného vlastníka (poručiteľov) a vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nadobudnutého v dobrej viere. Preto za danej situácie súd považoval za plne opodstatnené nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, ktoré predovšetkým zabezpečí, aby nedošlo k stavu, ktorý výrazne ovplyvní hmotnoprávne postavenie strán sporu v neprospech žalobcov. Aj keď je potrebné žalobcom vytknúť nedbalý prístup, keďže vlastnícke právo poručiteľov dlhodobo, od ukončenia sporu sp.zn. 3C 89/2010 v roku 2011, neriešili. To však nijako nemôže za danej situácie ovplyvniť dôvodnosť obmedzenia žalovaného neodkladným opatrením, ktoré súd nepovažuje za neprimerané. Podľa výpisu z LV č. XXXX nadobúdaním titulom pre žalovaného má byť kúpna zmluva V 1848/09 - 438/09. Podľa obsahu spisu sp.zn. 3C 89/2010 táto kúpna zmluva nebola uzavretá medzi žalovaným a jeho rodičmi, ktorí podľa notárskej zápisnice sp.zn. N 552/94, Nz 554/94, zo dňa 14.09.1994 mali predmetný pozemok nadobudnúť vydržaním, ale medzi žalovaným ako kupujúcim a treťou osobou X. N..

39. O trovách konania o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhodol podľa § 255 ods. Civilného sporového poriadku (zásada úspechu), a žalobcom v 1. a 2. rade, ktorí boli v tomto konaní úspešní, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcom náhradu trov konania k rukám zástupcu žalobcov Mgr. Marošovi Ježíkovi, advokátovi, so sídlom Okružná č. 871/65 Stará Ľubovňa 064 01. O výške tejto náhrady podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením súdny úradník.

Poučenie:

Proti uzneseniu možno je možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok (§ 357 písm. d) Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno

odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.